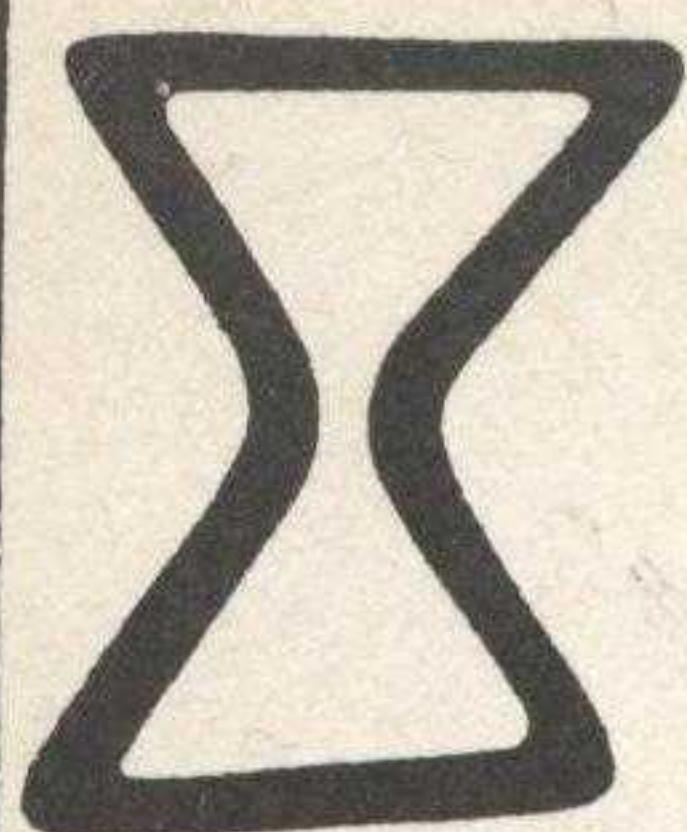

de zandloper

1980-4

een uitgave van de vereniging oud ede

A decorative border made of many small, five-pointed stars of varying sizes, arranged in a dense, slightly irregular arc that frames the central text.

prettige feestdagen

en een

gelukkig nieuwjaar

GLASSCHADE HERSTELLEN

JANSEN v/h de NOOY bellen

tel.: 16308

tevens verkoop en plaatsing van alle soorten glas.

SPIEGELS en GESLEPEN GLASPLATEN

ISOLATIEGLAS van THERMOPANE - POLYGLAS

of aluminium voorzetramen.

GLASHERSTEL JANSEN v/h de NOOY

Bettekamp 13-Ede

tel.: 16308

SCHILDERSBEDRIJF de NOOY

voor alle onderhoudswerken, zowel binnen- als
buitenwerk, sanswerk, sierpleister, sigmulto,
behangwerk en andere schilderswerkzaamheden.

voor informatie

naar :

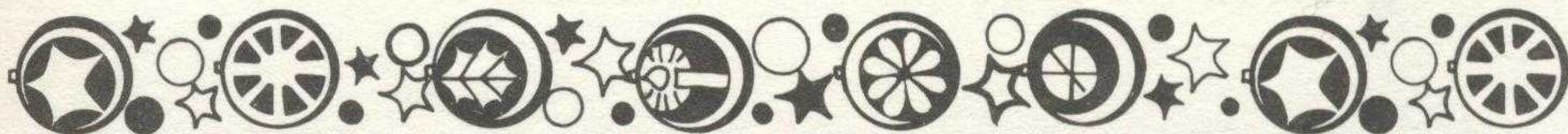
JANSEN

Bettekamp 13 · Ede

tel

16308

DAGELIJKS BESTUUR

voorzitter: D. de Nooy, Wagenaarln 16,
6711 GB Ede-Gld, tel.: 12373.

sekretaris: J. Clant, Amsterdamsewg 34,
6712 GJ Ede-Gld, tel.: 15997.

penningmeester: J. Smit, Arendshorst 29,
6714 LV Ede-Gld, tel.: 32462.

ERE-LEDEN

H.M. Oldenhof,
J. de Nooy.

MUSEUM-ADRES

Museum Oud-Ede, Museumplein 7,
6711 NA Ede-Gld, tel.: 19554.

CONTRIBUTIE

De minimale contributie bedraagt f 15-
per jaar, over te maken op postreke-
ning 3534268 ten name van de penning-
meester van Oud-Ede te Ede.

REDAKTIE van het blad "DE ZANDLOPER"

J. Das, Weerdenstein 205,
6714 CP Ede-Gld, tel.: 17052.

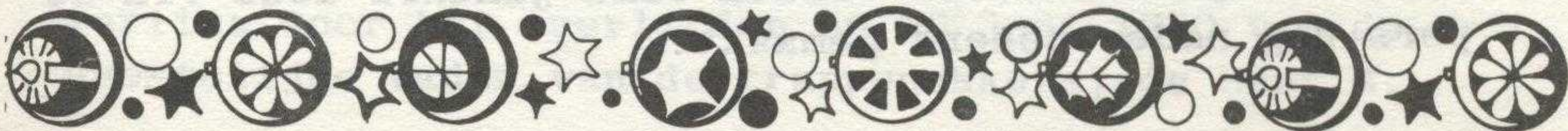
Mv E. Hendriksen, Wilterdinkstr 9,
6712 EB Ede-Gld, tel.: 13074.

H.J. Nijenhuis, Molenstr 101,
6712 CT Ede-Gld, tel.: 16838.

eindredactie: S.J. Ouwendijk, Nettelhorst 43
6714 MA Ede-Gld, tel.: 33089.

KOPY

Alle kopy, bestemd voor De Zandloper
graag inzenden aan:
Redaktie Zandloper, Museumplein 7
6711 NA Ede-Gld.

VERANTW ORDING VOOR GEPUBLICEERDE TEKSTEN

De redactie van De Zandloper is u zeer erkentelijk voor al uw bijdragen in de kopy.

Echter, de verantwoordelijkheid voor de inhoud van historische en technische gegevens blijft uitdrukkelijk voorbehouden aan hen, die de betreffende kopy hebben ingezonden.

De redactie kan eveneens geen verantwoording op zich nemen voor het niet vermelden van de bron, etc. bij het plaatsen van ingezonder stukken en artikelen.

OVERNAME VAN ARTIKELEN UIT DE ZANDLOPER

Uit dit blad mag niets worden overgenomen, zonder vooraf daartoe schriftelijk van de redactie de toestemming te hebben verkregen.

AGENDA

7 november 1980 t/m 11 januari 1981

Tentoonstelling "Merk- en Stoplappen" in het Historisch Museum aan de Kalverstraat 92 te Amsterdam.

12 december 1980 t/m 24 januari 1981

Tentoonstelling "De Nationale Feestrok" in het museum Oud-Ede. Openingstijden zijn maandag t/m vrijdag van 10-12 en van 14-17 uur, op zaterdag van 14-17 uur.

Op zondag 14 december a.s. en op tweede Kerstdag is het museum geopend van 14-17 uur. Alle overige zon- en feestdagen is het museum gesloten.

Februari 1981 (10e of 16e)

Lezing door mevr. B.I.X. Schipper-van Lattum over de geschiedenis van de Nederlandse Merklap.

Deze lezing wordt voor u gebracht met vertoning van dia's. Speciaal voor het onderwijs-personeel is dit een erg interessante lezing.

Nadere bijzonderheden worden eind januari 1981 via de pers nog nader bekend gemaakt.

dinsdag 28 april 1981

Algemene Leden Vergadering van de vereniging Oud-Ede
in gebouw "De Open Haard" te Ede. Aanvang: 20.00 uur.
Noteert u vast deze datum in uw agenda.

Nadere bijzonderheden volgen in het 1981-1 nummer van
De Zandloper.

ENKELE NOTITIES AANGAANDE DE TRAPPENAKKERS

Nadat in het voorjaar van 1980 de akkers zijn ge-
maaid met de klepelmaaier en de grasmate twee keer is
gefraisd, is het terrein geegaliseerd en terugge-
bracht in de oude, oorspronkelijke staat.

Er werden vijf akkers gerealiseerd met een totaal
hoogteverschil van circa 5 meter. De akkers hebben
een oppervlakte van respectievelijk 2356, 1287, 1185,
1840 en 1156 m², in totaal 7824 m².

De volgende gewaassen zullen worden ingezaaid:
gele lupine - boekweit - gerst - vacelia en aardappe-
len.

Door verschillende omstandigheden moesten de werkzaam-
heden helaas te laat worden uitgevoerd om nog een op-
timaal resultaat te kunnen boeken.

Oorspronkelijk zou dan ook een van de akkers worden
ingezaaid met rogge, doch in overleg met de RIVRO in
Wageningen is er Vacelia ingezaaid.

Dit is een gewas dat speciaal wordt toegepast voor de
struktuurverbetering van de grond; het is mooi en erg
rijkbloeiend.

Het teelplan voor 1980-1981 ziet er als volgt uit:

eerste (bovenste) akker:	gerst of lupine;
tweede akker	: winterrogge;
derde akker	: aardappels;
vierde akker	: vlas (wit en blauw);
vijfde akker	: boekweit

Het bestuur van de Stichting (i.o.) leed een gevoelig
verlies door het overlijden op 16 juni 1980 van de
geestelijke vader van de trappenakkers, de heer M.

Wiegenraadt.

Hij was tevens de enthousiaste promotor en als we denken aan de trappenakkers, denken we zeker ook aan hem. Ook het overlijden van ons bestuurslid, de heer J. van Veldhuizen, in september van dit jaar, was een gevoelig verlies voor het bestuur.

Immers. hij was zeer deskundig en wij luisterden graag naar zijn adviezen.

Het bestuur is momenteel als volgt samengesteld:

D. de Nooy (voorzitter), Wagenaarln 16-Ede, tel: 12373.

WF Jacobs (sekr/pennm), JvStolbergln 33-Ede, tel: 19488.

P. Brons, Houtkampwg 7-Otterlo, tel: 08382-250.

ARM v Rooijen, Kreelsewg 71-Ede, tel: 21076.

H v Roekel, Rijkswg 18-Ede, tel: 11387.

A Sevinga, Schoonenburg 19-Ede, tel: 33358.

J vd Waaij, Rijkswg 24-Ede, tel: 11224.

G vd Kamp, Edesewg 122-Bennekom, tel: 32312.

MIENTJE

Beste leeje en gewone minse,
Eigeluk ha'k deze keer wille overslaon. Ik bin toch zo allerbarstend druk geweest. De ene tentoonstelling nao de aandere en dan mot ik ok nog zörrege dat Harreme op z'n tied zien natje en dreugje kriegt. Mer da'k noe toch wat schrief kumt umdat we nogal wat geschenke he'n gekrege. Verscheie leeje he'n ons an een koffieloodje gehollepe en nog aandere spulletjes die niet op onze wensliet veurkwamme. Bijveurbeeld he'n we toegezeid gekrege een kogelflesje; mins je zou d'r heel niet an denke, dat je daor zoveul meuite veur mos doen. Vrogger gooiden ze je er mee dood. Ok krege we toegezeid een ouwe Concordia-melkfles. Minse allemaol naomens de museum-kemissie en vaneigen ok naomens Harreme en mienzelf haarteluk bedaankt. Dan nog effe heel wat anders; meneer Soek loopt regelmatig 't museum binnen en leit er dan een kwak foto's neer van allerlei plekjes of huuzen die verandere of die afgebroke worden. Van sommige dinge is't gewoon zund. Meneer Soek ok haarteluk bedaankt veur alle meuite. Noe ik toch an 't bedaanke bin, dan mot ik speciaol ok neume, Hartgers van de post. Juust, de jong van de vroggere fotograof uut de Grootestraot. Ik mot hum bedaanke veur het beschikbaor stellen van de dia's, die tijdens de tentoonstelling van 't Spoor vertoond wiere. Hartstikke aordig was dat. Onder de ruum 800 bezeukers zag ik veul van onze eige leeje. Veerder zin d'r veul minse geweest die bar geïnteresseerd waore in treine. Eén vent kwam toch drie zaoterdaoge achter mekaor um een ouwe trein helemaol nao te tekenen; hij wou dat ding naobouwe, zeit die. Ja, minse noe motte jullie niet denke dat wij van 't museum klaplopers zin, mer toch hen we greig dinge veur niks as 't zo uutkomt. Zo zatte we verlege um een goeie kast. Noe heurden we dat de Spaorbank veur

Ee nog arregus in een hoek nog een kast had staon die overkompleet was. Laote ze verduld geen bezwaor hen dit af te staon en d'r was ok nog een iezere taofel bie. Ze staon noe bij ons in "'t ketoor" en het is daordeur nou ineens een iezig deftige boel. Ik wou daormee mer zegge, dat er meegeleefd wordt mit ons museum. Bedaankt Spaorbank.

Mit de tentoonstellingen zin we d'r nog niet, went d'r komt alweer een neie an. De tentoonstelling van "De Nationale Feestrok". Het gaot bar best mit de medewerking hieurveur. Jullie motte beslist komme kieke, het zal zeker de meuite weerd zin.

Van 12 december tot en met 24 januari is iedereen van haarte welkum. Bij wieze van uitzondering is ut museum op zaoterdag 13 december laanger open en wel tot 5 uur. En op zondag 14 december zin we 's middags van 2 tot 5 uur open. Waarum we dat doen, vinden jullie op een aandere bladzij van De Zandloper.

Dan tot slot nog dit: wat een koei van een fout stond er in de leste Zandloper, "Buurtspraak van de Buurt Manen", jullie hen van eiges wel begrepe dat het um de buurtspraak van Ede-Veldhuizen ging. Je ziet, ok hier laot de beste breister wel es een steek valle.

Harreme het mien gevraagd jullie allemaol de groete te doen. Ik denk niet dat ik dit jaor nog schrief, daorum goeie feestdaoge en al bij veurbaut een gelukkig neit jaor gewenst

van Mientje uut 't museum.

NABESCHOUWING op de ZANDLOPER 1980-3 door J. Harmsen van der Vliet

Zeer geacht bestuur van Oud-Ede,
Met genoegen lezen wij altijd "De Zandloper", zo ook uw artikel over de eerste Edese Industrie. De voorloper van de koffiebrander "Eureka" moest nog met hout gestookt worden en met de hand worden gedraaid. De koffiebrander had kruidenier Thijssen in de Grote-

straat; van Ommeren in de Grotestraat had er al één die met gas werd gestookt, doch verder ook handbediening. Deze laatste stond in het pakhuis in de Torenstraat tegen over huize "Mignon". Links was daarin een naaischool gevestigd en in het rechter gedeelte was de Bier en Limonadebottelarij (voor de kogelflesjes) van Piet IJsseldijk. In dat pakhuis werd elke week koffie gebrand door Bart Bos, de latere meteropnemer van de gasfabriek; de hele buurt rook dan lekker naar koffie.

Aangaande uw artikel over het vetpriezen, het volgende: De huisslachters in Ede waren toen Koops en Braafhard. Dat hout, dat door de pezen werd gestoken heet een "oosthout". (ik spreek nu over + 1915).

De varkens werden toen nog niet bewusteloos geslagen, maar bij volle bewustzijn in de keel gestoken. Men zei dan tegen ons wel: dat kriebelen in de keel vinden ze fijn en daarom gillen ze het uit van plezier.

Mensen die kwamen vetpriezen kregen meestal een borrel maar de naaste kennissen en Dominee kregen hutspot.

Maar Dominee heeft daaraan een einde gemaakt. Op zekere avond werd uit eerbied voor Dominee door een zeer eenvoudig mens (waar haalde hij de moed vandaan) een hutspot gebracht van hun eigen geslacht varken; hun trots en hun rijkdom.

Mevrouw deed open en zei dat ze dominee wel even zou roepen; Dominee kwam, trok de jas aan en zette zijn hoge hoed op en zei: Ga maar even met me mee, ik weet een gezin waar ze dat goed kunnen gebruiken. En hij moest mee om de hutspot te gaan brengen naar iemand, die het van hemzelf nooit zou hebben gekregen. Doch Dominee had buiten de waard gerekend, want de geschiedenis ging al als een lopend vuurtje door het dorp. Niemand durfde meer het risico te lopen dat zo'n vernedering ook hem zou treffen. Dominee kon dus verder naar de hutspot fluiten en kreeg niet meer opnieuw een kans om de flinke weldoener uit te hangen.

Nu mijn eigen ervaringen over dat vetpriezen.

Het was op een donkere dag in november toen ik als

brievenbesteller post kwam brengen bij een oud boerderijtje in de Maanderbuurt, op de grens van het Gelderse Veen. Daar stond tegen het bakhuis op een leer een geweldig groot geslacht varken, een zeug (zog). Zonder enige bijbedoelingen zei ik dat ik nog nooit zo'n groot varken had gezien, met zulk dik spek en zulke grote reuzels, het was een geweldig gezicht. Opeens stond de boerin achter me en zei: Postbooi, wat ben je toch aan het vetpriezen; komt er maar in dan krijg je een slokje (borrel). Met het naar binnen gaan zei de boer dat ze een goeie slachter hadden uit het Veen, de zoon van Gies van Ges van Bart de Keueringer. Met de slacht gaat de boer alle jaren met dezelfde fles in de binnenzak naar Busser onder de toren om een paar maatjes (jenever) te halen voor de slachter en voor de komende en gaande man. Op de Heerd (de woonkamer) was het nogal schemerig toen de boerin de fles uit de kast haalde. Ik zag echter toch nog wel dat de fles nogal vies en vetachtig was, doch ik dacht bij mezelf, ik zal de borrel maar in één teug achter de kieke gooien en slikken. Ik pakte het glaasje en zei daarbij: Nou mensen, dat hij maar goed onder de pekkel mag komen (na 6 weken pekkel kan het vlees pas worden gerookt) en op je gezondheid, en daar ging het slokje door de keel. Gatverdammen mens, wat geef je me nou, dat is peterolie, zie ik. De boer zei daarop, Ach vrouw je hebt de verkeerde fles gepakt, de andere staat er net naast, maar het is niet zo erg, het kan geen kwaad, peterolie is goed voor de rheumatiek, geeft hem er maar een goeie overheen. De boerin maakte met de punt van haar schort het glaasje weer schoon en voor de smaak heb in toen toch nog maar een goeie genomen. Ik ben weggegaan met het vaste voornemen om bij de boeren nooit meer iets anders te drinken dan koffie. De koffiëkan staat wel de hele dag op het vuur en wordt zeker wel tien keer per dag opgeschonken (water er bij

gegooid) maar dat was in elk geval zuiver. Maar goed, een goed half jaar later vloog ik er toch weer in, maar nu veel erger.

Het was een hete zomerse dag toen ik een brief kwam brengen op een boerderij in de Doesburgerbuurt.

Ik verkeerde in de veronderstelling dat de boerin met die brief wel erg blij zou wezen, aangezien ze mij direct al vroeg of ik een glas melk wilde hebben.

Ik zei van graag, want het was erg warm en ik had een grote dorst. Het is haast niet te geloven; ik had nog nimmer zo'n groot glas gezien, net een glazen bloempot maar dan zonder bodemgat, er zat zeker wel $3/4$ liter melk in.

De brief kwam van Trijnemeui uit Amerongen en werd hardop voorgelezen. Trijnemeui had op zondag de nieuwe dominee beluisterd, hij was merakels goed, die sprak nou de waarheid. Hij preekte over de refzonde en ze kregen er allemaal goed van langs. En dat is nog eens een nieuwe hoed, die dat mens van de koster ophad, en dat Mientje van Geurt nog altijd die oude groene mantel aanhad. Van de een begrepen ze niet waarvan ze het toch wel deden en van de ander niet waar ze de centen toch wel lieten.

En toen de boerin ook nog gelezen had dat vorige week bij het hooien Aaltje van Willempje met de knecht van Hannis in het land in zonde was vervallen, vroeg de boerin, Brievenbooi, wil je nog een glas melk?

Ik was nog steeds in de veronderstelling dat de boerin door al dat goeie nieuws in een feeststemming was gekomen, doch pas later zou blijken dat er een addertje onder het gras zat,

De boeren waren in die tijd vrij arm en de meesten hadden niet meer dan 3 à 4 koeien (beesten) op stal; daarom was ik nogal verbaasd over al die gulheid.

Toen ik dan de glazen pot voor de tweede keer had leeg gedronken zei de boerin, dat ik nog wel een glas kon krijgen, want ze mochten de melk toch niet leveren aan de boterfabriek omdat de beesten mond- en klauw-

zeer hadden en dat de melk dan erg besmettelijk kon zijn.

Ik geloof dat ik toen het hele alfabeth achter elkaar heb opgezegd en zei tegen de boerin dat zij ook maar eens naar die dominee van Trijnemeui moest gaan.

Bij verschillende boeren in de buurt, waar ik nog moest wezen heb ik gevraagd of de melk van die koeien ook erg besmettelijk was en overal was het: Ja, want we mogen de melk zelfs niet aan de varkens geven.

Toen ik in het dorp terugkwam ben ik regelrecht naar Wiepking de drogist gegaan en die heeft mij toen een erg sterk gorgeldrankje gegeven (kostte me 7 cent) waarmee ik dagenlang heb gegorgeld; wel vijf keer per dag waste ik m'n voeten en dagenlang zat ik in angst ook mond- en klauwzeer te krijgen.

Dat was toch wel een verkeerde zuinigheid; ze laten je liever ongans drinken, dan dat ze besmette melk weggooien. Ze hebben daar zeker gedacht dat ik wel dood zou zijn, want toen ik enkele weken later weer brieven kwam brengen, keken zij mij erg verschrikt aan, alsof ze een geest zagen.

Daar veel mensen van iemands narigheid toch altijd ook nog de humoristische kant ervan kunnen bezien en daar dan geweldig van genieten, wordt erg veel aan de mensen de vraag gesteld: "Hoe gaat het er mee?" Maar dan wel vaak met vragende ogen om wat sensatie.

Daarom voor mensen die in moeilijkheden zitten als schrale troost de spreuk die ik eens las bij de ingang van een kerkhof: Heden ik, morgen gij!!

De PTT heeft zeer veel klanten, maar wat zitter er toch een wonderlijke wezens onder; niet alleen bij de boeren, maar ook bij de burgers, daarover kan ik wel aan het vertellen blijven.

HET EDESE BOS, door de heer G.A. Ossenkoppele-

Menig wandelaar die in het Edese Bos zijn verpozing zoekt, heeft zich misschien wel eens afgevraagd, hoe of dit prachtige bos toch is ontstaan. De eerste gege-

vens vinden we in het resolutiënboek van 1512 (aanwezig in het Rijksarchief te Arnhem). Het was toen een malenbos en 13 eigenaren zwaaiden er de scepter. Aan het hoofd stond de houtrichter, de eigenaar van de Slijpkruik, doch één van de belangrijkste malen was de Heer van Kernhem, Carel van Arnhem (1555-1622). Toen deze in 1607 de Slijpkruik kocht, verwierf hij daarmee tevens het houtrichterschap.

De heren van Kernhem hebben veel gedaan aan de verfraaiing van het Edese Bos.

Hoe zijn nu die prachtige loofbomen ontstaan? Immers een bosbouwkundige opleiding hebben de heren van Kernhem niet gevolgd; hoe wisten ze dan, op welke plaatsen het loofhout goed wilde groeien? We kunnen er slechts naar raden.

Overlevering speelde hierbij waarschijnlijk een grote rol, maar dat het wel vakmensen zijn geweest, bewijst datgene, wat er nu nog steeds staat en waarvan het nageslacht nog steeds profiteert.

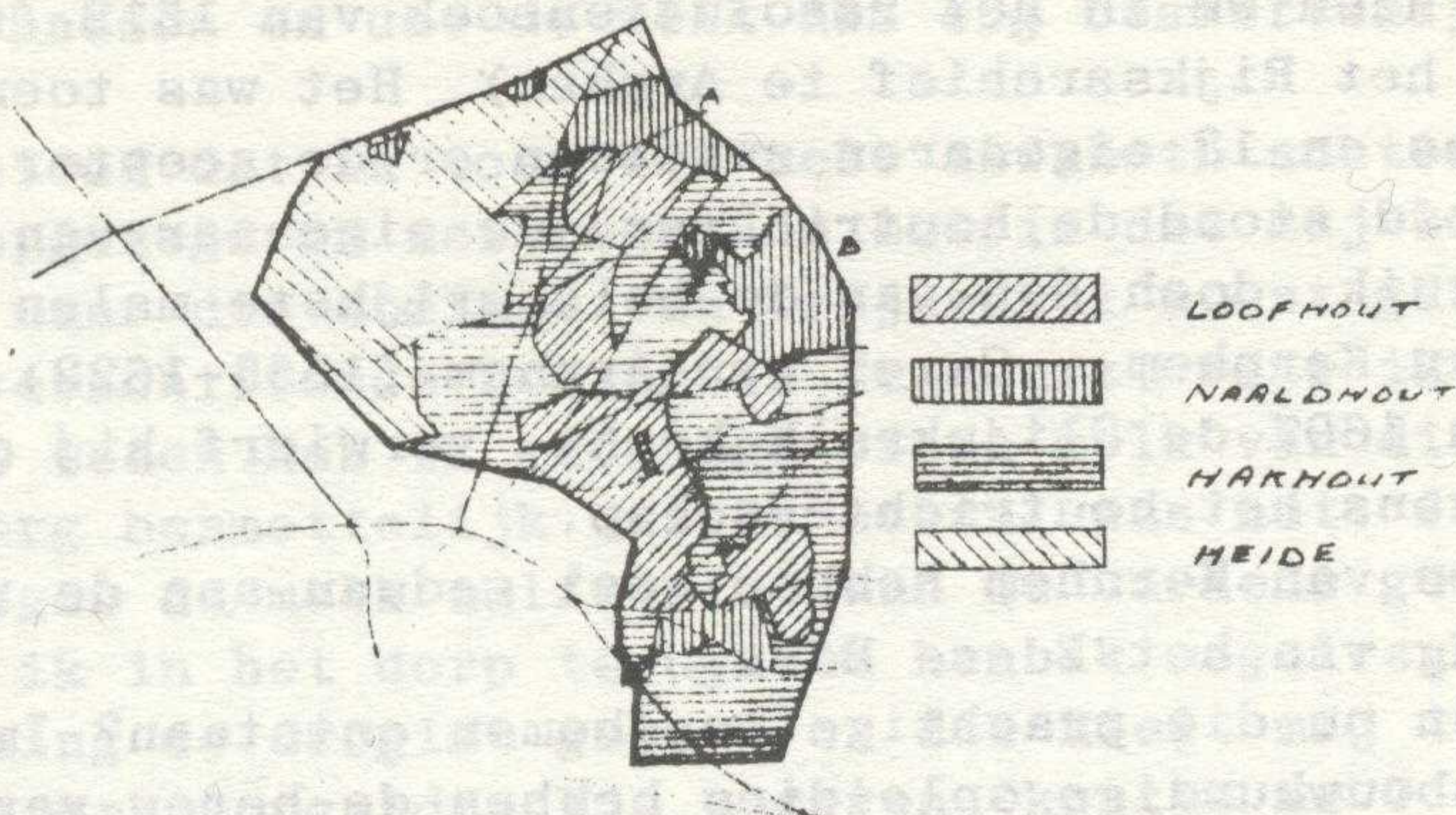
De oudste loofhoutbossen dateren van circa 1750, maar de meeste zijn rond 1826 aangelegd.

Een belangrijk onderdeel was wel het snoeien van de bomen; de heer Staf heeft me vroeger al eens herhaaldelijk verteld, dat een nieuwe arbeider eerst een proef van bekwaamheid moest afleggen of hij wel goed kon snoeien. Hoe groot het Edese Bos in de Middeleeuwen precies was is ons niet bekend, maar zeer waarschijnlijk zal het niet veel afgeweken hebben van de situatie, zoals die was in 1832 (zie kaartje).

Het bos had hier een oppervlakte van rond 408 ha, waarvan circa 100 ha heidegrond.

<u>STAATJE van 1832</u>	loofhout	91,5440 ha	22.42 %
	naaldhout	52,6330 ha	12.9 %
	hakhout	153,4120 ha	37,58 %
	heide	104,6910 ha	25,64 %
	wegen	5,9750 ha	1,46 %
	totaal	408,2550 ha	100 %

Zoals uit het staatje blijkt was een flink deel van het

bos bezet met eikenhakhout, waarvan de schors werd gebruikt als brandhout, terwijl de rest werd gebruikt om takkebossen (kwazen) te maken.

Het naaldhout bestond uitsluitend uit grove den, die in 1793 zijn intrede in het bos had gedaan. Zeer waarschijnlijk hebben de eerste dennenbossen gestaan bij "A" (zie kaartje) in de Hoeven en bij "B" in de Brandhouw.

De heide strekte zich uit tussen de Zonneoordlaan en de Oude Wekeromseweg; dit gedeelte wordt genoemd "De Hullenberg".

<u>STAATJE van 1856</u>	loofhout	89,0200 ha	22,1 %
	naaldhout	73,4540 ha	18,23 %
	hakhout	198,6920 ha	49,30 %
	heide	30,5740 ha	7,6 %
	kwekerij	5,8390 ha	1,45 %
	kaalslag	0,5910 ha	0,15 %
	wegen	4,7260 ha	1,17 %
	totaal	402,8960 ha	100 %

Zoals we uit dit staatje zien is het areaal hakhout en naaldhout aanzienlijk toegenomen, ten koste van de heide, die enorm heeft ingeboet. Het gaat erg goed met de teelt van het hakhout, want verspreid door het bos liggen nu elf kwekerijen, hoofdzakelijk voor het kweken van eikestekken. De hoofdobbrengst van het bos levert

dus het hakhout dat om de circa 8 jaar werd gehakt. In de vroege meidagen was het dan één en al bedrijvigheid in het bos, als het geluid weerklonk van de klophamer.

<u>STAATJE van 1898</u>	loofhout	101,3275 ha	23.58 %
	naaldhout	125,3760 ha	29,18 %
	hakhout	186,8500 ha	43,49 %
	heide	9,5945 ha	2,23 %
	bouwland	2,4635 ha	0,57 %
	wegen	4,0760 ha	0,95 %
	totaal	429,6875 ha	100 %

Langzamerhand komt er dan een kentering; de vraag naar mijnhout neemt toe en op grote schaal worden er dennenbossen aangelegd, zoals het staatje van 1898 ons duidelijk doet zien.

De heide is nu praktisch verdwenen op een kleine 10 ha na, maar ook dat zal spoedig verdwijnen.

Het bos heeft zich inmiddels uitgebreid door de aankoop van Bouw- en Kweeklust, een bosterrein dat lag aan weerszijden van de huidige Arnhemseweg.

Typerend is echter, dat het areaal loofhout hetzelfde blijft, het schommelt steeds rond de 20 %.

Kwekerijen worden al niet meer vermeld.

<u>STAATJE van 1910</u>	loofhout	103,0000 ha	21,65 %
	naaldhout	180,0000 ha	37,9 %
	hakhout	186,0000 ha	39,1 %
	bouwland	2,5000 ha	0,5 %
	wegen	4,0700 ha	0,85 %
	totaal	475,5700 ha	100 %

In 1910 kreeg het Edese Bos zijn huidige grenzen; de Doesburgerbuurt werd opgeheven en een groot gedeelte dennenbos werd bijgekocht. Ook het restant heide verdween en werd omgezet in dennenbossen. Het eikenhakhout kon zich nog goed handhaven.

NIEUWE LEDEN, bijgewerkt t/m 4 november 1980

Beek, D	Buitenzorgln 24 te Ede
Bruijn, J de	Petewg 6 te Ede
Faasse, G	Augustijnestr 38 te Gaanderen
Goede, S de	vd Hagenstr 555 te Ede
Ham, G vd	W Breukelderwg 2 te Bennekom
Hendriksen, G	Stephensonstr 20 te Amersfoort
Hoeflaken, MG v	Park Paasberg 8 te Ede
Ingen, GMG v	Veenderwg 165 te Ede
Jansen, HW	v Borsseleln 23 te Ede
Karssen, H	Detmarln 5 te Ede
Mattijssen, WAJM	Bennekomsewg 15 te Ede
Roon, Th v	IJ de Schepperln 7 te Ede
Scherrenburg, HW v	Onderlangs 9 te Otterlo
Scholtus, CJ	Maanderbuurtwg 82a te Ede
Sligte, A te	Tooropl n 121 te Ede
Steeg-Hollebrands, mevr AJ vd	Weerdestein 359 te Ede

MEDEDELINGEN

- Van de erven van mevr. E de Ridder-Person, laatstelijk gewoond hebbende op huize Kernhem, ontvingen wij een legaat van ongeveer f 150,-.
- Als schenking ontvingen wij een door de schilder De Ruijter geschilderd portret van de heer Nestelrooy (geschilderd in 1937).
- Het Groot Museumboek wordt binnenkort ten doop gehouden. Het eerste exemplaar wordt op 11 december a.s. uitgereikt in het museum Oud-Ede, ter gelegenheid van de officiële opening van de tentoonstelling "De Nationale Feestrok".
- Van 12 december a.s. tot en met 24 januari 1981 wordt in het museum Oud-Ede de tentoonstelling gehouden over "De Nationale Feestrok".
- Van de schilder en tekenaar Gander (Jan van Gent) is door het museum een tekening aangekocht.